

تحلیل و بررسی روانشناسی نور و رنگ در فضاهای درمانی با محوریت کودک

محمد مهدی موحدی^{۱*}، مونا بیسادی^۲.

۱- کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران غرب، تهران، ایران. Email: movahedi2020@gmail.com

۲- عضو هیات علمی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران غرب، تهران، ایران. Email: bisadi_mona@wtiau.ac.ir

چکیده

تاکنون اکثر بیمارستان های کودکان در کشور ایران، بدون توجه به روحیات کاربران اصلی آن ها و تنها با محوریت درمانی طراحی شده اند. این امر باعث می شود که کودکان، همواره هنگام مراجعه و بستری شدن برای انجام اعمال درمانی در این محیط ها دچار نوعی ترس شوند، که خود این نکته باعث کاهش تأثیر درمان بر روی آن ها می شود. از سال ها پیش محققان تلاش هایی در جهت رفع این مشکل انجام داده و راهکار هایی نیز به دست آورده اند. این راهکارها در زمینه هایی از قبیل هنردرمانی، طبیعت درمانی، رنگ درمانی، عطر درمانی و نور درمانی انجام گرفته است. در این مقاله به بررسی عوامل موثر در انتخاب نور و رنگ و تأثیرات آن ها در بیمارستان کودکان پرداخته شده است. روش تحقیق به کار گرفته در این نوشتار مبتنی بر مطالعات کتابخانه ای است و رویکردی توصیفی دارد. نتایج به دست آمده از این پژوهش نشان می دهد که رنگ و نور بنا بر فیزیک خود و همچنین تأثیرات روانشناختی خاص خود می توانند تأثیرات مشخصی را بر بیماران به جا بگذارند؛ همچنین عملکرد های مختلف بیمارستان، استفاده از رنگ های مشخصی را طلب می کند.

واژه های کلیدی: نور، رنگ، معماری شفا بخش، بیمارستان کودکان، روانشناسی محیط.